

EMMAUS

A Nyíregyházi Emmaus Evangélikus Egyházközség gyülekezeti hírlevele
XXIV. évfolyam 1. szám, 2025. Húsvét

„De azok unszolták és kérték: Maradj velünk, mert esteledik, a nap is lehanyatlott már! Bement hát, hogy velük maradjon.”

(Luk 24,29)

Maradj velünk!

Néhány évvel ezelőtt megjelent egy cikk a *Demokrata* hetilapban, a következő címmel: „**A nyugati kereszténység alkonya**”. Ebben egyrészt egy londoni egyetem felméréséről írnak, amely szerint Anglia és Wales már csak kisebb része (43,8%) vallja magát kereszténynek. Egy másik felmérés, amit a Chicagói Egyetem készített Németországban, talán még drámaibb képet mutat a Krisztus egyházát illetően. Valamelyest ugyan árnyalja a képet, hogy az ország nyugati részén „kedvezőbb” a statisztika, de sok helyen konganak a templomok az ürességtől. Franciaországban 1986 – 2012 között 81%-ról 56%-ra esett a magát katolikusnak vallók aránya. A záró gondolatban a cikket közlő arról ír, hogy igazából nem csodálkozás tárgya ez! Hiszen, ahogy a mondás tartja, „amilyen a pásztor, olyan a nyáj”, fejeződik be a cikk. Persze, lehet szőnyeg alá söpörni a kérdést, meg szépen kozmetikázott jelentéseket lobogtatni, de őszintén elgondolkodva, merre tart az evangélikus egyház, benne gyülekezeti közösségeink 2025-ben?

A közelmúltban beszélgettem egy keresztény baráti társaságban, ahol azt sürgették a jelenlevők, hogy az egyházban (katolikus, értsd egyetemes) időszerű lenne, egy újabb reformáció! Megdöbbenetek, és egyben el is gondolkodtattak radikális szavaik! Tényleg ekkora lenne a „baj”, vagy fogalmazhatnám úgy is, a BŰN látható arculata Krisztus közösségében?

Az emmausi tanítványok története meglehetősen jól ismert számunkra. Tudod-e kedves olvasó, hogy az Emmaus név jelentése: **meleg forrás, hévíz**. Vagyis a nevében benne van rendeltetése: felüdülést, gyógyulást hozni mindazok számára, akik felkeresik! Azonban ne elsősorban wellness-turizmus helyszínéként gondoljunk a helyre, mint ahogy gyülekezetünk temploma sem kikapcsolódást elősegítő tér, hanem az élő Jézussal való találkozásunk színtere! Ahogy Jeremiás próféta vall: **„Ha eljutott hozzám igéd, én élvezettel forgattam a számban, igéd vidámságot szerzett nekem és szívbeli örömet, hiszen rólad neveztek el engem, Uram, Seregek Istene.”** (Jer 15,16.) Erre volt szüksége a lélekben és gondolatokban összekuszálódott tanítványoknak is. A feltámadott Jézussal való találkozásra! Mert, ahogy Ravasz László református püspök írja: **„Az ő közelében, az ő társaságában ragad meg az a mondhatatlan vidámság, józansággá tisztult mámor a örökkévalóságnak, amely szárnyakat ad s irtózatossághoz ragad át.”** Nekünk, mai tanítványoknak is ez a felismerés, megvallás hozhat reményt és gyógyulást sokféle erőtlenséget hordozó életünkben, amit ők megláttak, és megvallottak: **MARADJ VELÜNK!** Evangélikus énekeskönyvünkben van egy esti imádság, amit Wilhelm Löhe német evangélikus lelkész írt, és így fogalmaz benne: **„Maradj velünk a nap alkonyán, az élet alkonyán, a világ alkonyán.”** A Vele átélt közösség ad helyes irányt személyes életünkben, egyházunkban, és megtöredezett, feszültségekkel teli magyar társadalmunknak is. Vajon mennyire gondoljuk ezt komolyan? A legősibb hitvallásunk: **Jézus Úr!** Hisszük-e, valljuk-e, éljük-e a mindennapokban is ennek megtapasztalható áldásait? Jézus feltámadásának örömnepén, leghöbben áhított kérésünk lehetne Füle Lajos: Emmausi úton című versének néhány záró sora: **„Lelkiünk föleszmél, boldog szót rebeg kenyérben, borbán felfedezve testét: "Maradj velünk, hogy be ne esteledjék, búban, örömben hadd legyünk Veled!"** Ámen!

Melich Mihály, lelkész

Vasárnapi gyermekóra

Régi hagyományunk, hogy az istentisztelet ideje alatt a gyerekek a szeretetotthon kápolnájában gyűlnek össze egy kis tanításra. Az alkalmakat imádsággal, énekléssel kezdjük, majd bibliai történetmondással, aranymondás tanulással töltjük az időt. Gyakran előkerülnek a hangszerek és olykor jut idő alkotásra, kézműveskedésre is. Majdnem minden alkalom zárásaként adunk lehetőséget a kicsinyeknek a játékra, legózásra, építésre, társasozásra.

A gyerekek gyakran beszámolnak a heti iskolai, óvodai élményeiről, örömről, bánatukról, családi eseményeiről. Örömmel fogadjuk, hogyha kis barátot, unokatestvért, iskolai, ovis társat hoznak magukkal a közösségbe.

Izgatottan készülünk a gyermekszolgálatokra, karácsonykor, virágvasárnap, illetve anyák napja alkalmával. Az egésznapos, nagyobb rendezvényeken külön foglalkozást tartunk. Ilyenkor vendégül szoktuk látni a szeretetotthon munkatársainak gyermekeit, vagy a messzebről rokonlátogatásra érkezőket is. A legutóbbi hetekben

virágvasárnapi szolgálatra készültünk zsoltártanulással, énekléssel, verseléssel.

A nyár folyamán régi álmunkat készítjük megvalósítani azáltal, hogy napközis tábor keretében töltünk együtt egy hetet a gyerekekkel. Énekléssel, bibliai történetekkel, sok-sok játékkal és terveink szerint kirándulással.

Reménységünk, hogy a gyerekek szívében megfogon a hit, az Istennel és egymással való közösség megtapasztalása, és így későbbi életükben is tudják hová és **kihez** kell fordulniuk.

Kovácsné Bertóthy Noémi és Paulonné Garai Andrea

„...tegyetek tanítványa minden népet...” (Mt 28,19)

Missziói péntek Emmausban

Remek ötlettel kerestt meg minket lelkészünk, András, tavaly szeptemberben. Kérdése az volt, hogy készek lennénk-e a péntek délutáni istentiszteleten a misszió híreiről rendszeresen beszámolni. Ez az alkalom egy állandó, sok-sok éve, minden pénteken felkínált lehetőség a rövid elcsendesedésre a fárasztó és zajos hét után.

A missziói alkalmakat havonta egyszer, a hónap 4. péntekjén tartjuk. Talán ritkán gondolunk arra, hogy mennyi keresztény testvérünk él szerte a világon, egészen más kulturális háttérrel, számunkra gyakran elképzelhetetlen, vagy akár elképesztő körülmények között, sokszor üldöztetésben, lelki vagy fizikai nélkülözésben. Érdekes lehet arról is hallani, hogy a szavakon túl milyen gazdag Istenünk eszköztára arra, hogy az Ő megváltó szeretetét megismerhesse minden nép.

Márciusban már a hatodik hosszú utazást tehetjük meg gondolatban és lélekben távoli országokba, ahol Istentől elhivatott misszionáriusok szolgálnak/szolgáltak különböző módokon.

Az első három alkalom azokról az országokról szólt, ahol Zoltán, mint vízépítő mérnök és én, a segítőtárs – e sorok írója – személyesen éltünk és töltöttük be Istentől kapott küldetésünket sok éven át. Megismerhettük Zimbabwe aszályos vidékeit, a falvak

lakóinak küzdelmes életét; ellátogattunk Pápua Új-Guinea forró óceánpartjára és őserdővel borított hegyvidékére, továbbá megismerhettük a Kenyában immár 18 éve tartó önkéntes szolgálatot az árva gyermekek között. Ebben az évben, januártól kezdve hallhattuk a jó hírt Mozambik egyre növekvő evangélikus gyülekezeteiről, az ott folyó lelkészképzésről és a nagy örömről és háláról, amit a magyar testvérek adományjaiból vásárolt kerékpárok okoztak az ottani lelkészeknek. Elcsodálkozhattunk azon, hogy manapság is sok millió ember él úgy, hogy nem jut tiszta ivóvízhez és mi is részesei lehetünk annak a kezdeményezésnek, amelyben az Evangélikus Külmissziói Egyesület és a Magyarországi Evangélikus Egyház közösen

támogatja egy mély, tiszta víví kút fúrását a kenyai Alaro falu mintegy 2400 lakosa számára. Márciusban a Wycliff Bibliafordítók nemzetközi szervezet szolgálatát ismerhettük meg, hallhattuk, hogy a föld összesen mintegy 7390 nyelvből csupán 756 nyelvre van lefordítva a teljes Biblia és hogy napjainkban is 3283 helyszínen végzik a bibliafordítók Istentől kapott, küzdelmes szolgálatukat.

Azonban **bármelyik formáját vagy megjelenését nézzük a misszióknak, a célja mindegyiknek ugyanaz: rámutatni Urunk megváltó szeretetére, elmondani az embereknek, hogy Jézus nekik is kínálja az örök életet és fogadják Őt el életük egyetlen urának.**

A továbbiakban is sok érdekes dolgot tartogatnak a missziói pünkösdök. A kalandos utazásokon túl hordozzuk imádságainkban azokat az embereket, akik követve Isten hívását szolgálnak közöttük, hogy tanúságot tegyenek Megváltónk szeretetéről, és azokat is, akik közé mennek, hogy meghallhassák és követhessék Urunk szavát. **Szeretettel hívjuk a testvéreket ezekre az alkalmakra minden hónap 4. péntekjén 17.00 -17.45-ig!**

Dr. Bálintné Kis Beáta

Az Evangélikus Külmmissziói Egyesület nyári konferenciáját és ifjúsági táborát 2025. július 10-13-ig tartjuk Piliscsabán. Az alkalom csütörtökön 16 órakor kezdődik és vasárnap ebéddel ér véget.

Sok színes, változatos program várja a résztvevőket
SZOMJAZÓ SZIGETEK témakörben.

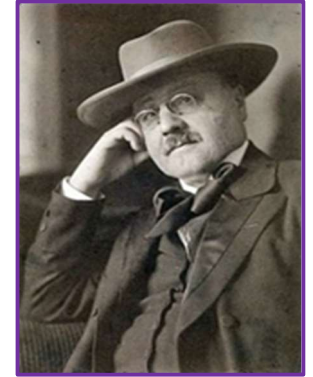
Szeretettel hívjuk a fiatalokat is, számukra ifjúsági programokat, kirándulást szervezünk

Jelentkezés: beabalint.nairobi@gmail.com 06 20 824 51 44
telefonszámon /Bálintné Kis Beáta/

Gondolatok a szeretetről

Palágyi Lajos: Livia

Én néma lányom, titokzatos szépem,
Bús idegen a többi lány között,
Magányos hattyú elzárt tó vizében,
Bűvös dal, melynek szárnya megtörött,
Fénylő szivárvány könnyek özönében,
Hallgatag tündér, földre száműzött:
Te vagy utolsó, síró reménységem,
A végső bánat, amely ide köt.

Palágyi Lajos (1866-1933) író, költő, szerkesztő és tanár volt, Palágyi Menyhért filozófus és irodalomtörténész fivére. Többféle műfajban alkotott, válogatott művei Parittyá címmel jelentek meg a Magvető Könyvkiadónál 1966-ban. Felesége korábban színésznő volt, híres szépség, akinek a szépségét a leánya, Livia is örökölte.

Életünk során mindannyian megtapasztaljuk, kapjuk és adjuk a szeretetet, eközben nem gondolunk arra, milyen szerteágazó a fogalmi köre, pedig a szeretet a keresztény szemléletben központi jelentőségű. Ha különbségeket akarunk tenni, úgy jelöljük azokat a fogalmakat, amelyekre a görög nyelvben különböző szavak vannak, hogy egy-egy jelzőt teszünk a szó elé – testvéri szeretet, házastársi szeretet, baráti szeretet, közösségi szeretet, önszeretet – így szűkítve egy adott nézőpontból a szó értelmét. Azt is tapasztaljuk, hogy az emberek egymás közötti viszonyában a szeretet félreteszi az ént és a szeretett lényt állítja előtérbe. Mindig tudatában kellene lennünk azonban, hogy a szeretet Istentől származik, ezáltal Isten közelségébe kerülünk – ez számunkra a legfontosabb.

A szeretet parancsa Istenre, embertársainkra és önmagunkra ilyen sorrendben, de egyaránt vonatkozik: **„Szeresd Uradat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. (...) Szeresd felebarátodat, mint saját magadat.”** (Mt 22,37 és 39) Nem azt mondja a Szentírás, hogy „nem kevésbé” vagy „ne jobban”. Nincsenek a szeretetnek fokozatai a Bibliában, csak azonossága és teljessége van: **„Szeressétek egymást, amint én szerettelek benneteket.”** (Jn 13,34)

A hétköznapi életben is igaz ez, még ha mondjuk is olykor, hogy „nagyon szeretlek”, a „nagyon” itt nem a mérték kifejezője, hanem a teljesség hangsúlyozása.

Mi lehet az, ami ezt a teljességet segíti létrejönni, hogyan mélyül el az ember szeretete? Valakinek a szívét az öröm, a szeretett lény iránti csodálat tölti be szeretettel, máskor ennek látszólag épp az ellentéte. Palágyi Lajos versében az tárul elénk, hogyan szolgál ilyen, szeretetet elmélyítő élményként a bánat és fájdalom, amelyek az együttérző apai szánalom kísérői.

Aki súlyos sérüléssel született, aki néma, nem lát, nem hall vagy értelmi fogyatékos, mint egy „bús idegen”, kirekesztve érezheti magát az ép emberek közösségéből. A hozzá közel állók számára mégis ő egy különleges, megfajtott lélek, akihez a kötődés így gyakran sokkal erősebb. A versben a néma lány az apa titokzatos szépe, őt magányos hattyúnak látja, életét törött szárnyú bűvös dalnak nevezi, amely így már nem tud szárnyalni. Fájdalmas ellentétekben idézi elénk lánya alakját az apai szeretet: elzárt tó, könnyeken átsugárzó, fénylő szivárvány, földre száműzött, hallgatag tündér.

Reménységünk mindig valami örömteli célra irányul, itt azonban a sérült gyermekét féltő apa reménysége „síró”, mivel aggódással teli, valami olyan érzés, hogy csak nehogy mértéken felül kelljen szenvednie szegénynek, ha én már nem leszek. Úgy érzi, azért kell élnie még, hogy a lányának biztonságot nyújtson. Ő a „végső bánat”, amely még ide köti.

A földi életben minden jónak van árnyoldala, az örömben mindig bánat vegyül, mint itt is: a leány egy szépség, de némasága miatt csak szárnya törött dal. Még ha tiszta is az öröm, amit átélünk, soha nem teljes – az öröm elillan, a szépség elváltozik, a hírnév megfakul. Életünk során a veszteség okozta bánattól, szenvedésektől nem szabadulhatunk, át kell élnünk saját hibáinkból és gyakran Isten szándéka szerint is. Az Isten tanítását ismerő embernek azonban nem csak földi „síró” reménységei vannak, hanem van egy hatalmas, örömteli, vigasztaló mennyei reménysége is arra, hogy nem mindenkinek lesz a sorsa az örök halál. Erre utalt Jézus, amikor elfogatása előtt így szólt tanítványaihoz: **„Bizony, bizony, mondom nektek: Ti sírtok majd és jajgattok, a világ azonban örülni fog. Szomorkodtok, de szomorúságotok örömmé változik. Az asszony is szomorú, aki szül, mert elérkezett az órája. Amikor azonban megszületik a gyermeke, azon való örömeiben, hogy ember született a világra, nem gondol többé a gyötrelmeire. Így most ti is szomorúak**

vagytok. De viszontlátlak benneteket, s akkor majd örül a szívetek, és örömtöket nem veheti el tőletek senki.” (Jn 16,20-22)

Minden ünnep az emlékezésé. Nagypéntek és Húsvét ünnepén Krisztus kereszttádozatára és feltámadására emlékezünk, amellyel megváltást kaptunk és reményt az örök életre, ahol teljes és múlhatatlan lesz az öröm. Beteljesül majd Ézsaiás próféta jóslata: **„Akkor kinyílnak a vakok szemei, és megnyílnak a süketek fülei, szökellni fog a sánta, mint a szarvas és ujjong a néma nyelve.”** (Ézs 35, 5-6) A betegek végleg meggyógyulnak és örökké tart majd az örvendezés. Akkor minden nyilvánvalóvá válik, ez az igazi világ kezdete, az öröm ideje lesz. Isten újjáteremt mindent, új eget és új földet, ahol Isten az emberekkel lesz: **„...letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.”** (Jel 21,4)

Dr. Ujszászi Zsuzsanna

ÁLDÁSOKBAN GAZDAG HÚSVÉTOT KÍVÁN A GYÜLEKEZET MINDEN TAGJÁNAK

a gyülekezet vezetősége és a Hírlevél szerkesztősége

Via Dolorosa

Jeruzsálem: az izgalmas, csodálatos és a borzalmas furcsa egyvelege. Az országban semmilyen természeti kincs nincsen, a vízért folyt a harc évezredekkel ezelőtt is. Most a szent helyekért. Hiszen ami palesztin tulajdonban van, izraeli katonák őrzik, a zsidó utcákon pedig arabok árulnak. A régi nagytemplom helyén az aranykupolás mecset áll, izraeli fennhatóság alatt... ezért is robbantanak ott rendszeresen, hátha a zsidó katonák meghalnak, nem baj, ha az imádkozni igyekvők közül is néhányan. **Oh Uram! Mért nem ismernek Téged?**

A Via Dolorosa-n minden stációnál van egy kis dombormű, ami azt ábrázolja, azon a helyen mi történt Jézussal. Furcsa érzés azokon a köveken járni, azokat a falakat érinti, amiket Ő is. Még furcsább azonban az, amikor látod, az arab árus mosolyogva invitál, hogy vegyél tőle valamit, majd elfordul és odaszól valamit egy izraelinek. A feszültség tapintható, érzékelhető. **Oh Uram! Miért nem akarnak megismerni Téged?**

A Siratófalnál fiatalok táncolva dicsőítenek. Hangosak és vehemensek, de szeretetreméltók... Mi arrébb húzódunk, csak táncoljanak. A zsidó idegenvezetőnk dühösen megjegyzi, miért hagyjuk magunkat arrébb lökdösni? A keresztények olyan gyengék! Próbálok elmagyarázni neki, hogy a szelídséghez több erő kell, mint a haraghoz és a harchoz. Nem érti. Furcsa ez nekem. Ezen a helyen szinte kézzel tapintható Isten jelenléte. **Oh Uram! Itt jártál, most is itt vagy és mégsem érzékelnek Téged!**

Eddig jutottam, hogy leírjam, milyen érzés a Szent Földön járni, amikor megszólalt a telefonom, berobbant a gyerek a szobába és huszadjára kérdezte meg amit úgy is tud, hogy nem engedek meg—hátha most, valószínűleg odaégettem az ételt ... és én kiabáltam mindenre és mindenkire.

Sírva ültem vissza az irományomhoz. **Hiszen ismerlek Uram!** Mégsem vagyok elég jó. Tele vagyok fájdalommal, hitetlenséggel, meg nem bocsátással, önzéssel, fennhéjázással és még kitudja mivel! Még annyi erő sincs bennem, hogy egy hétköznapi helyzetben szelíd maradjak! Feltört bennem az a mély, jól ismert érzés:

azt a koszorút én tettem a fejedre,
miattam korbácsoltak meg
a kezeidet bűneimmel én szegeztem fel,
énhelyettem haltál meg,
miattam szálltál le a pokol bugyraiba!

Amit cipelnem kell, sem tudom egyedül vinni Uram, Te pedig a valaha élt összes ember valamennyi bűnét hordoztad! Fel sem tudom fogni! Csak meg szeretném, ha meg tudom köszönni; azt a hatalmas áldozatot, ha megérteni nem is, de el szeretném fogadni! Mert Te akkor is szelíd maradtál amikor vertek, megaláztak, megölték! Te akkor is szerettél engem, amikor kifordultam önmagamból és hátat fordítottam Neked! Te meghaltál, hogy én örökké élhessek!

Uram! Add, hogy újra és újra megismerhesselek! Add, hogy másokat is hozzád vezethessek! Add, hogy elég erős legyek, hogy végre szelíd lehessek!

Dr. Bakk Judit

„Énekeljete az Úrnak!”

(Zsolt 96,1-2)

96. Zsoltárunkban hangzik a felszólítás: **„Énekeljete az Úrnak új éneket; énekelj az Úrnak te egész föld!”**. Talán nem véletlen, hogy a zsoltár, mely Isten nagyságának hirdetésére hív fel bennünket, ezzel kezdi a dicsőítésre felszólítások sorát. Mindenki tud énekelni, bárhol és bármikor, legtöbbször hangosan és szépen, de az sem gond, ha csak halkán, dörögve, a közös éneklésbe beolvadva, még ha kicsit pontatlanul is, mert Isten dicséretében a szándék bizonyosan a hibátlanság előtt áll. Énekeskönyvünk 27. számú éneke is azzal buzdít minket:

„Mondj imádságot, éneket!”. Utóbbi különösen is értékes számomra, mert nagymamám egyik kedvence volt, aki házimunka közben is szokásosan az énekeskönyvből dúdolt, a mindennapjaiban is megélve azt, hogy mindent, amit teszünk, hálával és örömmel végezzük. Vele kezdtem templomba járni, és bevallom, eleinte nem éreztem magamhoz közel, ahogy a Kistemplomban a főleg idősekből álló gyülekezet kicsit talán vontatottan énekelte az esetenként többszáz éves dalokat. Konfirmációs lelkészem mutatott rá, hogy az egyházi énekek mennyi igazságot és bölcsességet hordoznak, és ha ifjúként még nem is érezzük, de meglesz a hasznosságuk, mert különböző élethelyzetekben sokszor egy éneksor szólal meg bennünk, és segít megerősítést nyerni, túljutni a nehézségen. És mivel legtöbbször mégiscsak a templomban énekeljük együtt, amit elődeink hagyományából könyvbe rendeztek nekünk, az éneklés közösséget formáló erő is, hiszen az ének szavaival együtt, egy közös alkalom keretében dicsérik Istent.

Mekkora áldás, hogy ezt nem csak a magunk laikus, ha úgy tetszik amatőr módján tehetjük, hanem gyülekezetünkben énekkari szolgálat is működik! Nem feltétlenül természetes ez, hiszen látjuk, hogy gyülekezetek fogyatkoznak, templomok maradnak üresen, az egyházi népszámlálás adatai akár el is vehetnék a kedvünket. Éppen ezért különösen öröndetes, hogy nálunk vannak, akik rászánják idejüket a közös alkalmakra, a gyakorlásra, a hangjuk képzésére, mindezt azért, hogy egy-egy egyházi alkalomkor ezzel a szép szolgálattal is hozzátehesse a liturgia szerinti felajánlásokhoz. Mindannyiunknak öröm hallgatni a felkészült zenei előadásokat, egyszerűen azért is mert szép, és annyira jólesik világunkban bármi, ami megmelengeti a lelkünket; és azért is, mert ilyen módon is gazdagodik az Istentisztelet, és átéljük, hogy valódi élő gyülekezetté formálódunk, ahol az egyházi ünnep nem csak egy megszokott alkalom, hanem egy készüléssel várt esemény. Egyik vendéglelkészünk meg is jegyezte igehirdetése elején, milyen öröm ilyen kedves szolgálat után szószékre állni.

Legutóbb az adventi időszakban kaptunk ajándékot énekkarunktól, december 14-én szombaton esti koncerttel segítettek átéreznünk az adventi időszak hangulatát. Már a látvány is ünnepi volt, a kar tagjai aranyszínű sállal vagy nyakkendővel fejezték ki összetartozásukat és az alkalom nagyszerűségét. A „Jer, tárjunk ajtót” kezdetű énekkel vártak bennünket a templomajtóhoz közel sorakozva, majd rövid lelkészi bevezető után felcsendültek az énekek, melyek között olyan, az egész világon ismert és énekelte klasszikusok is helyet kaptak, mint a „Carol of the Bells”, melyet a „Reszketek betörők!” című film

csodaszép templomi kórusjelenetéből mindenki ismerhet, de talán nem mindenki tudja, hogy Mikola Dmitrovics Leontovics, a XIX-XX. század fordulóján élt ukrán zeneszerző és karmester kórusműve, ezért a dal felcsendülésének különös aktualitást adtak békére vágyó napjaink. A kilenc énekből álló repertoár minden egyes darabja Isten üzenetét hozta közel számunkra, miként az egyik oly szépen meg is fogalmazza az évezredek átívelő és máig ható, hitünk szerint beteljesült ígéretet: „*Szent prófétái által, kit Isten megígért / Elküldte végre hozzánk az Úr Immánuélt.*”

Köszönjük énekkarunknak az egész éves kitartó szolgálatot, amelyet az adventi alkalom koronázott meg! Istenünk áldását kérjük további szolgálataikra, gyarapodásukra létszámban és hitben egyaránt!

Dr. Simon Attila

Rejtvény

Bibliai témájú játékokra hívjuk a Kedves Olvasót:

Jézus keresztre feszítése, halála és feltámadása Pészah ünnepén történt. Aki szeretné megfejteni ezt a rejtvényt, annak egy kicsit utána kell olvasnia, mi is az a Pészah, vagy a Széder esten mit fogyasztanak most is, mint annak idején. Szigorú rendje van annak, mit mondanak és mit esznek, még az ételek tányéron való elhelyezése sem mindegy, hiszen mindennek szimbolikus jelentése van.

A megfejtéseket lezárt borítékban, névvel és telefonszámmal ellátva kérjük a bejáratnál elhelyezett gyűjtőládába dobni! A megfejtők között a megfejtéssel kapcsolatos, értékes ajándécsomagot sorsolunk ki!

Tartalmas szórakozást kívánunk!

**Szeretettel hívjuk a jegyes- és házaspárokat
április 26-án 10 órától Bodrogkeresztúron
tartandó csendesnapra.**

A nap programja:

A keresztény házasság – előadás

„Oldjuk meg együtt!” – közös feladat a pároknak

Ebéd

„Beszéljük meg!” – kiscsoportos beszélgetés

Közös éneklés, imádság

Szolgálat: Boros Lajos

Jelentkezés: Bozorády András lelkésznel: telefon +36208243085

Május 24-én, szombaton rendezzük meg az ez évi

JÓSZOMSZÉDSÁGI NAPOT

Szeretettel várjuk a Testvéreket és hívogassunk másokat is erre az alkalomra!

PÁLMAÁG

Füle Lajos

Megrészegülve kiabál a nép,
zeng a “Hozsánna a Dávid Fiának!”
Virágvasárnap leteszem Eléd
Ezt a szívemben őrzött pálmaágot
én is, a fáradt ember, aki vár,
a Golgotát is ismerő zarándok,
s követlek Téged, hallgatag Király,
Ki minden bűnöm látod, s megbocsátod.

Anyakönyvi események (2024. december 1. – 2025. február 28.):

Keresztelés

Szokol Róza Emese, Szokol Fruzsina, Bartha Nándor

Házasságkötés

Erdei György – Bertóthy Rita

Temetés

Budai Gáborné (80), Kiss István (90),
Rózsa Zoltánné (94), Szakos József (82)

Számlaszámok

Emmausért Alapítvány: 11744003-20934312
Nyíregyházi Emmaus Evangélikus Egyházközség:

11744003-20946856

Magyarországi Evangélikus Egyház: 0035 – technikai szám

Köszönjük a gyülekezet működésére szánt adományokat!

A hírlevél önkéntes munkával készül.

Köszönjük a nyomdaköltséghez való hozzájárulásokat!

Kiadja a Nyíregyházi Emmaus Egyházközség, belső használatra, ingyenes terjesztésben.
A kiadásért felelős: Bozorády András lelkész
Szerkesztőbizottság:
Dr. Bakk Judit, Dr. Bálintné Kis Beáta, Dr. Ujszászi Zsuzsanna, Dr. Simon Attila (felelős szerkesztő),
Megjelenik alkalmanként. Készült 150 példányban.